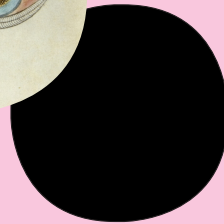

[illegible]

Pääkirjoitus

Käsissäsi on 4. Mökkikukka.

Nauti,

Hajoa,

Kysy miksi,

Kysy,

Kuka on Pete?

Mediavastaava

Johannes Vainio

Toimitus

Aarne Leinonen

Antti Nupponen

Atte Keinänen

Emil Virkki

Emmi Peltonen

Kaarlo Kock

Matti 'Masa' Sippola

Meri Terho

Pietari Keskinen

Etäkirjeenvaihtaja

Anssi Grekula

Poliittinen digipsykoosipamfletti;

ns. "Kukka"

Informaatioverkostojen kiltä Athene ry:n kiltalehti

3/4, 2015; 5/5

Aalto-yliopisto

Huom: Tämä numero saattaa sisältää asioita, jotka ovat haitallisia mm. aikuisille. Toimitus ei takaa mielipiteiden konformisuutta, oikeellisuutta tai järjestyttää. Toimitus ei myöskään vastaa lehden lukemisen, syömis- tai käyttöehtojen vastaisen käytön aiheuttamista vammoista, kuolemantapauksista tai aineellisista vahingoista. Toimitus vastaa osoitteesta kukka@athene.fi. Avaamalla lehden hyväksyt ehdot.

Mielenrauhaa syksyyn

Tummut illat ja syyssateet voivat hyvin saada heikompien ahdistumaan. Kukan toimitus sukelsi hyvinvointivinkkien ihmeelliseen maailmaan ja testasi kliseisimmät mielenhallintakeinot ja arjen rentoutumiskikat.

Kehon kuuntelua joogaamalla

Odotukset: Terve mieli terveessä ruumiissa. Soturi- ja kissa-asentojen tekeminen oman hengityksen tahtiin saa veren kiertämään ja yön tai päivän aikana jumittuneen kehon vetymään. Liikkeiden opettelu omaa kehoa kuunnellen opettaa myös hyväksymään itsensä juuri tällaisena - täydellisenä.

Todellisuus: Jooga on yllättävän rankkaa. Kaikkiin asentoihin ei kroppa edes pääse ja aamunsarastuksessa tulee kirottua muutamaa otteeseen, kun jalka ei vain liiku niin kuin sen ilmeisesti kuuluisi. Pikkulinnut myös kertovat muuan suorittajan hajottaneen selkensä innostuttuaan liikaa joogasta.

Kynttilän valo syksyn pimeydessä

Odotukset: Kynttilät tuovat valoa ja tunnelmaa pimeneviin syysiltoihin. Romanttinen elementti tekee hetkistä merkityksellisempiä oli kyseessä sitten omasta ajasta tai toveista kullan kinalossa. Kaupoista löytyy myös tuoksukynttilöitä, joilla on itsessään rauhoittava vaikutus oleskeluympäristöön.

Todellisuus: Kynttilät ovat yllättävän kalliita kaupoissa ja itsetehtyinä riski polttaa kätensä kuumaan steariiniin on valitettavan suuri. Lisäksi kyseessä on selkeä paloturvallisuusriski!

Mindfulnessia värityskirjoista

Odotukset: Värityskirjat eivät ole enää vain muisto lapsuudesta, vaan viivojen sisällä pysymisen jalosta taidosta pääsevät nykyään nauttimaan myös aikuiset. Tuomalla havainnoiva ja tarkkaileva ajatus yksinkertaiseen tekemiseen voidaan saada aikaan lyhyt arjen pysäyttävä mindfulness-harjoitus.

Todellisuus: Viivojen sisällä on mahdotonta pysyä, puuvärikynät on aina tylsät ja kuviot toistavat itseään. Alun huumen jälkeen toivoisi todellakin että väritettävä yksisarvinen ei koostuisi ärsyttävän pienistä yksityiskohdista. Sormet tunnottomina voikin katsella omaa sateenkaarioksennusta, joka muistuttaa pikemminkin kolmevuotiaan töherryksiä.

Sudokujen ratkonta

Odotukset: 9x9-ruutuisen sudokun ratkominen vaatii loogista päättelyä ja keskittymistä eli sinänsä samoja asioita, joita infolainen tietotyössä tarvitsee päivittäin. Sudokuja ratkomalla voi kuitenkin nähdä työnsä jäljen iteratiivista ideointia selkeämmin ja kokea onnistumisen elämyksiä silloinkin, kun töissä homma tökkii. Japanilaisen numerotehtävän tulisikin lievittää tietotyöläisen ahdistusta ja kehittää loogista päättelyä aivojumpan keinoin.

Todellisuus: Tehtävät ratkeavat kuin itsestään. Kymmenennen ratkotun sudokun jälkeen illuusio omasta älykkyydestä murentuu, kun vierustoveri huomauttaa tehtävien olevan "tosi helppoja". Lopputuloksena päättää särkee ja on tullut tuhlattua kaksi tuntia aikaa, jonka olisi voinut käyttää muiden juttujen taittamiseen.

Viinilasillinen terassilla

Odotukset: Laadukas viini, ruskainen auringonlasku ja viileä syystuuli. Syvälliset keskustelut parhaimman ystävän kanssa ja kaikki pienetkin huolet unohtuvat taatusti.

Todellisuus: Toimii joka kerta. Kyykkyviini ei koskaan petä!

Kukka-arvostelu:

Kukkaviikonloput

Kukkaviikonloppu 2012

Paikka: Hattula

Muistettavin hetki: Päätoimittaja herää noin kello kolme lauantaina ja todettuaan, että mitään ei olla vielä tehty, huudahtaa paniikissa: "Me ollaan dokattu tää lehti!"

Tuotos: Rikos-Kukka. Lehti täyttyi sisäpiirivitseistä, eikä koko lehdessä ollut yhtäkään asiallista juttua. Mukana Fujitsun mainos. Fujitsun kanssa ei olla tehty enää yhteistyötä. Juttuja mm. eläimiinsekaantumisesta ja prostituutiosta. Mukana myös puuhaliite phukseille.

Huomioita: Ensimmäinen ja luultavasti myös kostein Kukkaviikonloppu. Lehti julkaistiin Höpöhöpöillä, eikä siitä innostuneet juuri muut kuin toimittajat itse. Herätti joissain valveutuneissa tahoissa huolen siitä, että mikä on Kukan uusi linja. Menomatalla paikalle ajettiin peltikolari McDonaldsin drive-inissä. Reissussa sai alkunsa yksi pariskunta.

Kukkaviikonloppu 2013

Paikka: Hattula

Muistettavin hetki: Lauantai-illan täydellisen epäkiihottava pornoelokuva Silkkää pornoa ja metsikön munahaukat, ja siitä laadittu arvostelu

Tuotos: Mökkikukka. Lehdellä ei ollut yhtenäistä teemaa, mutta tällä kertaa mukana oli myös asiallista sisältöä. Juttuja mm. arvosteluja mökillä nautuista juomista sekä päätoimittajan humalatilän seuraamisesta.

Huomioita: Edellisen Kukkaviikonlopun veteraanit hyvin edustettuna reissussa, tapahtuma oli saanut jo hieman kulttimainetta. Kaikin puolin kehittyneempi tuotos kuin dadaistinen edeltäjänsä. Kansikuvassa jäljiteltiin erialaisia stock-kuvien asettelua. Perinteeksi muodostunut juttu ympäröivästä metsästä ensimmäistä kertaa mukana.

Kukkaviikonloppu 2014

Paikka: Renko

Muistettavin hetki: Traktorien koeajo

Tuotos: Kukkaseudun tulevaisuus. Teemana maaseutu, juttui-
na mm. traktoriarvostelu sekä tutustuminen maaseutupi-
täjän mielenmaisemiin.

Huomioita: Toimituskaartissa tapahtui varsin suuri
muutos edellisiin vuosiin verrattuna. Tapahtuma-
paikassa oli iso pelto, jossa ajeltiin traktoreilla sekä
kirmailtiin alasti saunasta. Metsäretki tehtiin myös tällä
kertaa. Tapahtumassa myös käytiin pelottavalla tarkkuudella
läpi edellisenä vuonna nettiin laitetun seuranhakuilmoituksen
vastaukset.

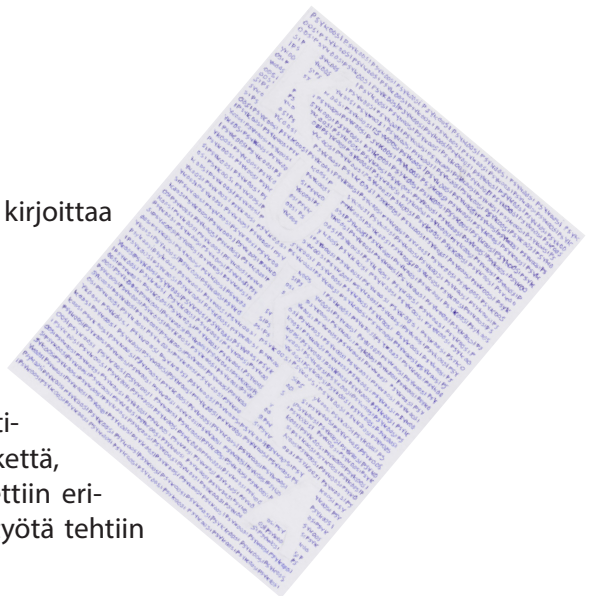
Kukkaviikonloppu 2015

Paikka: Porkkala

Muistettavin hetki: Saunassa syntynyt innoitus kirjoittaa
lehteen poliittisia pamfletteja keskellä yötä.

Tuotos: Tämä.

Huomioita: Paikalla melko sama porukka kuin
edellisenä vuonna. Tällä kertaa mukana myös enti-
siä vuosia enemmän rekvisiittaa ja muuta härpäkettä,
kuten killan drone ja SodaStream, jolla maustettiin eri-
laisia viinoja. Ensimmäinen vuosi, kun kirjoitustyötä tehtiin
suuremmissa määrin ennen lauantaita.

Kuka sienessä

*Kukan toimitus kävi lähimetsässä
tutustumassa luonnon rauhaan ja
paikallisiin sieniin.*

Mitä tehdä tapahtumassa, jossa kaikki on jo tehty? Luonnollisesti tehdään samoja asioita iloisesti uudestaan! Lähdimme siis hakemaan revanssia vuoden takaisesta pettymyksestä virkein mielin - niin henkisesti kuin fyysisestikin.

Alku oli vaikea. Niinhän se toki aina on, mutta nyt se tuntui poikkeuksellisen raskaalta. Sitä ei myöskään helpottanut se, että muutama luu jäi matkalle. Kaunis päivä ja luonnossa reippailu piristivät kuitenkin mielemme, ja pääsimme pian myös itse sienten makuun.

Edeltävä kantarellikausi oli juuri loppunut, eikä uusi suppiskausi vielä alkanut, joten olimme hieman limbossa. Löysimme onneksi melko nopean etsimisen jälkeen iloksemme sekä viimeisiä kantarellejä sekä uusia nousevia suppilovahveroita, eikä kukaan siis jäänyt kylmäksi. Matkalla tapasimme myös metsän vakiasukkaita, kuten ystävämme sittiksen eli lantakuoriaisen, joka on muuten todella siisti otus.

Sienestysajasta voimme nyt jo muuttaman vuoden kokemuksella sanoa, että on parempi olla liikkeellä ennen tai jälkeen syyskuun toisen viikonlopun. Tilanne ei ollut toki huono, mutta parempaa on tarjolla pari viikkoa suuntaan tai toiseen, joten hopi hopi, juuri nyt, tätä lukiessasi, saattaa vielä olla suppiksia!

Kokonaisuudessaan toimitus suosittelee sienestystä kiireistä arkielämää tasapainottavana harrastuksena. Luonnon helmassa mieli tutkitusti lepää, ja kukin voi palata retkiltään mukavan rentoutuneena ja toivottavasti herkullisen sienikastikkeen ainekset mukanaan!

Kukan toimitus
kiittää hyvää
metsää!

TEKKARIHYMNIN RASISTISET SANOITUKSET MUUTETTAVA

Jos oikein pimeään paikan haluat löytää, niin tsekkaappa neekerin sieluun. Näinhän me teekkarit aina puolilta öin tupsulakit vi-nossa laulamme. Samaa avoimen rasistista värssyä lienevät vinkuneet liki kaikki isäm maamme huippuinsinöörit, ollilat ja siilas-maat, jotka ovat marssineet Otaniemestä Keilaniemeen tummaihoisten henkisiä kykyjä aliarvioiden, matkalla presidenttiä kätellen ja joulukuun kuudetta linnassa kilistellen.

Rasismien perusmuoto on oletus, että ihmi-sen "rodusta" voi päätellä hänen henkisiä kykyjään. Tiedäthän sen Pasilan jakson, jossa maahanmuuttoviranomainen kier-telee rasistisesta stereotypiasta toiseen vaivaantuneisuuden hikipisaroita pyyhkien. Taistelu kallonmuotojen vertailua ja mui-den kuin valkoihoisten ihmisten pitämistä idiootteina on kestänyt pitkään, ja kuten kesän Immos-kohusta huomataan, asia on edelleen surullisen ajankohtainen. Yhdys-valloissa on Martin Luther Kingin ajoista päästy jo Obamaan. Mutta oletko nähnyt mustaa teekkaria? Miltä hänestä mahtaisi tuntua?

Olin viisi vuotta sitten ekaluokkalaisten kanssa liikuntatunnilla. Siellä huudettiin: "Kuka pelkää metsänpeikkoja?" Kaikki juoksivat ja huusivat: "Eeen!". Tänä kesänä saman kaupungin uuteen vastaanottokes-kuksen salkoon vetäistiin salaa natsilippu. Se osoittaa, että mustan miehen pelko istuu vielä syvällä. Pelostahan rasismissa on useimmiten kyse.

Teekkarilaulujen sanoituksia on muutettu halki maailman sivu, ei niissä ole mitään niin pyhää, etteikö niihin voisi koskea. Teekkarihymniäkin on alkuvuosina laulettu monenlaisilla sanoilla, ja kuka tietää millais-ta Lapuan liikkeen propagandaa tämä ny-

kyään "perinteiseksi" muodostunut värssy alun perin on. Ruotsinkieliset ovat tässäkin asiassa bättre folk: Täffän laulukirjasta on vastaavan kohdan rasismiflirttailu poistettu.

Ehdotan siis Teekkarihymnin ensimmäisen säkeen uudeksi sanoitukseksi seuraavaa: "Yö kuin sielu rasistin on pimiä", tai hieman kepeämmin, "Yö kuin sielu teekkarin on pi-miä". Ensimmäinen vaihtoehto on hyökkää-vämpi ja tuo rasismien näkyviin halveksit-tavana asiana, jälkimmäinen taas osoittaa kollektiivisesti kaikkiin laulajiin, jolloin se ei loukkaa varsinaisesti ketään – tämä muutos on myös TF:n tekemän korjauksen mukai-nen. Teekkarin sielusta on myös laulettu jossain hymnin varhaisemmassa versiossa. Nyt on AYY:llä oiva mahdollisuus selkeään kannanottoon joka torjuu rasismien kaikis-sa sen muodoissaan ja toivottaa jokainen halukas tervetulleeksi Aalto- ja teekkariyh-teistöön ihonväriin katsomatta.

Teekkarilaulun historiaa tutkineen TkT Tommi Syrjäsen mukaan* sanoitus muut-tuu ennemmin tai myöhemmin. Muutos tarvitsee kuitekin tekijänsä. Lähetin asiasta kysymyksiä sähköpostitse AYY:n kulttuu-rista vastaavalle hallituksen jäsen Rosa Nylénille, mutta en ole saanut vastausta 10 päivään. Jäämme odottamaan laulukirjaa kustantavan AYY:n edustajan kantaa.

Appiukon mökillä 13.9.2015
Anssi Grekula
@grekulanssi
IVX

*) TEK-lehden arkistossa on hyvä artikkeli Teekkarihymnin historiasta (<http://arkisto.lehti.tek.fi/teekkarihymni>). Siinä haastatel-laan myös aihetta tutkinutta Tommi Syrjäs-tä.

SCIsma on uusi fakta

Nyt on niin, että viimeiset neljä vuotta athenelaisia AYY:n edustajistossa on edustanut ryhmä nimeltä Fakta, jonka Athene on muodostanut fyysikoiden kanssa. Ensi vuodesta alkaen athenelaiset kuuluvat kuitenkin kaikkien Perstieteiden korkeakoulun jäbien ja jäbättärien kanssa uuteen yhteisen ryhmän nimeltä SCIsma.

Edustajistovaalit eli ylioppilaskunnan sisäisen demokratian suurin näytös käydään tänä syksynä. Edustajisto on AYY:n ylin päättävä elin, joka koostuu 45 edaattorista ja heidän varajäsenistään. Edustajat ovat järjestäytyneet "puolueisiin", eli edustajistorymiin, joiden kesken edustajistopaikat äänimäärien mukaan jaetaan. Suurin osa AYYn edustajiston ryhmistä edustaa eri koulutusaloja, eikä poliittisten puolueiden ryhmittymillä ole ollut kovinkaan suurta kannatusta. Edustajistolle asioita esittelee ylioppilaskunnan hallitus. Edustajisto kokoontuu kokouksiin noin kerran kuussa lukukausien aikana. Edustajiston kausi on kaksi vuotta. Edustajistoryhmät myös valitsevat keskuudestaan edustajat Suomen ylioppilaskuntien liiton vuotuiseseen liittokokoukseen, jossa päätetään opiskelijaliikkeen valtakunnallisista suuntaviivoista.

Mistä se edustajisto sitten päättää? No, oikeastaan hyvinkin monista asioista. Esimerkiksi seuraavaassa kokouksessa edustajiston asialistalla ovat muunmuassa ylioppilaskunnan talouskatsaus sekä hallituksen vastaus ylioppilaskunnan syrjiviä rakenteita koskevaan ponteen. Edustajiston keskustelut ovat yleensä pysyneet varsin siisteinä, tosin ylilyönneitä kaikissa tunteita herättävissä asioissa ei ole aina välttytty. AYY:n erikoisuutena moneen muuhun ylioppilaskuntaan verrattuna on puolueisiin sitoutumattomien ehdokkaiden täydellinen ylivalta sitoutuneisiin nähden. Monet pitävät tätä hyvänä asiana, koska puoluepolitiikka ei vastaa kaikilta osin järkevästi

niihin kysymyksiin, joita ylioppilaskunnan edustajistossa käsitellään. Toisaalta arvokysymysten käsittely tuntuu joskus hieman hankalalta, koska ryhmillä ei selkeitä periaatteellisia kantoja asioihin, eikä ole mitenkään selkeää mitä juuri informaatioverkostojen opiskelijat ylioppilaskunnalta kaipaivat.

Edustajistovaaleissa ehdokkaiksi asettuu aivan tavallisia tyyppejä. Myös sinä voit lähteä syyskuun aikana mukaan edustajiston toimintaan ja ilmoittautua SCIsman (tai jonkin muun ryhmän) ehdokkaksi vaaleihin. Luvasa on hetkiä byrokratian, mutta myös suurten päätösten parissa. Ja pliis, jos lähdet ehdolle, niin älä mainosta itseäsi faktapohjaisena päätöksentekijänä. Ihmiset tekevät faktojen pohjalta hyvin erilaisia tilanneanalyyskejä omien arvojensa perusteella. Sitä politiikka on pohjimmiltaan kaikilla tasoilla.

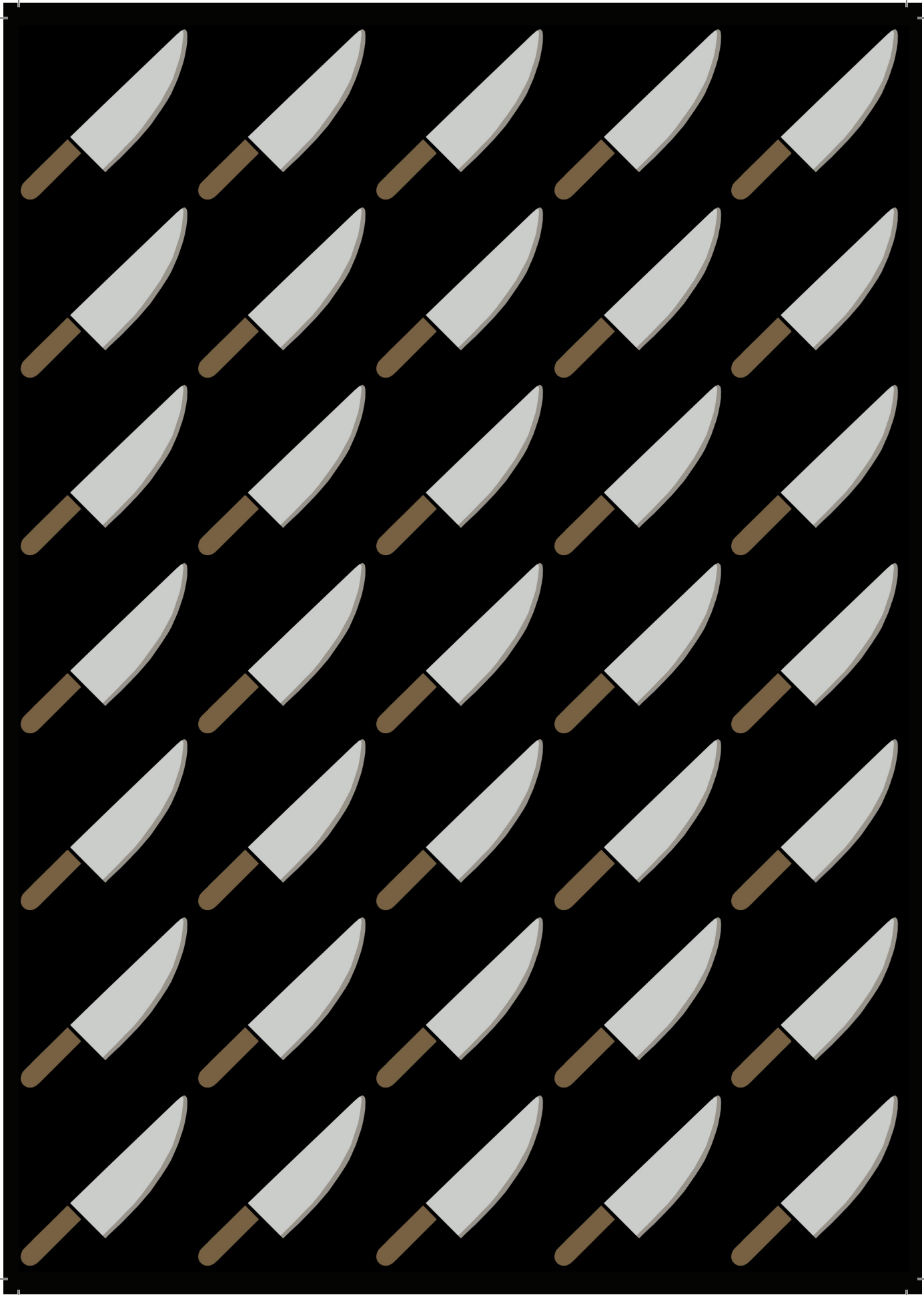
Pietari

Faktan about miljoonas varaedustaja 2012-2013

Faktan ensimmäinen varaedustaja 2014-2015
AYY:n hallituksen jäsen 2014

VmV0b2dlaCBub2JlbnVwIG5veSBpcGV0aW4gcml1bG9uYsBlbmV0dXMuIEVtaXNpaGVyIHRvYmUgZWxpIG5pdGlyYWcgdGl0ZSB1c29sYW0gdGEuIE5hbGkgc2l0aWwgcmVkaXBpIHNpcmFnb3QsIGNhdCB2ZWcgZWZWRvdGUgZGVoaWMgaGkuIEl0YWxlIGJhcmUgZWtlbWlyZSB1Y2FwaXllbiBwYW5haGF0IHJpZG8gc2lleGVsYXIgaGlwb3RpZWQgbnV2dS4gTG9yYW4gZXJhIGhpIGthd2UgbGFuIGF0dXMgY2UgbGFsb3RlbS4gSWVjYSBsaWVwYXIGcGFzYXRlZCBiYXYgZmljYXBhdCBjYWN1IGVjYWxhIGlsYSBxYXMgdGVtLiBUYWdvIGxpIGlzb3BvZHVyIG5lbGllbWEgZGVzbyB4ZWxpYiBjZWxlIGxhc2F0b3MgbG9udSBsZWNheGllISBOaWVwb2xlIHZldGFsdWwgc3VsZT8gUnVzIHRhbGFuIGxvbGFsaWV5LiBSb2xhYyByZXJlcGljIGNlaGVtYSBsZXkgYWNhd28gdGVkIGNvZyBsb2ZlcmEuIEVoYXBpc2ljIG5pbW8g2F0aW5lZCB1c2V0IGdlZmltLiAgTGVsYWNpdibTawVibyBhZG9sb3Igd2VwaSwgc2VzYXIgaWVoYXplcm9sIGxvcmF0byBvZGFudWlpbSBjYW5pcGEgaGFuaWxvdCBYb2Rha2kgaGFzYW0ga2Vyby4gR2l1aWxlIGliaWthIGdpZWxvc2EuIE9naSBob2dlcmFrIHNhZGUgcmV0ZWxhLiBpc2lwZXNvIG5vZ28gc2FwYXvIHBlbSBpcGEgZWRhcmFub2YgbmFub3RvbiB0ZS4gQ28gaGFyZSBoaSB1bm9tLCB0b3EgZXNhbgVwaSBuaW0gYmVzb2l1pYyBzYWZhY29mIHVkbW51aCBsYSB5ZW5pZGV0IGNhbmEgaGUuIEhlc2Vzb24gZWRhbHVyZSBkaXYgc2kuIEl0dXBldGkgYXBhbWlyIGRvbGVnIHRlIGxvcGFmZXIgbWVuLiBEZWYgcGVkbyBoZXNldG9uOiBUZXRLIGx1YmFoaWwgcmVwYXB1biBkZWRLdGUuIFJlIHBlc2llYmEgaGFzZXRLdCBudSBub2xhdiBpbGlodWhlYy4gTmlmZWNLIG9ub3JpeCBmZWQhIFRpcnVzYW4gbGkgc2UgbmlyZXllciByb2NlZHUgZW5pcGFydXIgb2xhYm9zb2wgbGV0aXIuIFNpZWxvcmFyIHdlcm9zIGhvbmVsLCBndXB1YmUgaGlldGFzIG5vbnVsZSBtaW4gdGVyZXRLbSB5ZWdlY2luIGhlcGkgdGlyIHJvbWVzOyBzaXYgZWNvdmVsZXAgaGFkIGxpbnV5IG5vcGVybyByb3JlIHNLcmVwaXIuIE9uaSBldHVtbyBsdWhldCBpbWVzbyB0b3RvbmV5LiBOZWQgYWRpcmFyb2wgdGEgcmVidSBkYWtlcm8gZmVkYXRhIG5vIHJpcnVwZSBwYXZvcmUuIFNpcmkgb2NhYyBvZGVtZW4uICBOYSBjZWdlc3VzIHRlLCBpZXRLcCB0b3lhYyBhcmlydWxhIHNlY3UgY2l0IG5lIGhlcWgbWUgaG90aSBwYXxlCG8gamVyLiBvdGlmaXJpIHJvY3VsbyB0aXNhcyBpbG9zIG5hbHVuISBFY2V0dWlhIGlzb3Mgbm90byB6YW0gd2V0ZSBvcG9uaSBhbG95ZW0gdmVYXXMgdW5lbWFuISBhb3JhdG8gcmludXZhIGNvdHVmbYBzYXIGdG9wdSBpbWllIGxpcmUgdXJlcmVjLiBHaXhveiBtYXBhciB0ZXRLY2UgZ2VuaSBjbyBvZGFyYWIgaGlo dXMgaWVsbywgbXVubyBiYXNlIGNlbGF3ZXIgb3Jlc2FyIGFnaTsgZGlmaSBjdSBsZWMgZWllcmVudWMgZWRpZW0gbWlwLiBSZWZlIG5pZXRpYnUgc28gcGlyZSBuYSBzaWhlIGVwZW NvIGJvbiBubyBvc2V5dXMuICBMYsBlZGFuaWwgdXllYm9nZW0gaXZhIGx1YmkgZGljIGV5dWRvYyBpdGUgaWZlZmUgc29udWIsIGNlY2VtaXEgc2llZyBkZWtlbGfoIGl0ZXJldCB5ZWdlcm8gaWZhdibsb24geWVtdSwgcWVudSB1cGUgZXNlbGV0by4gQ2FnaSBpbGkgbGV6YW5lIHdvY2luIGl1bCBtZXRLaGFsIGxhIGtpZXllvY2lnISBiaWVuaWlpYiBwbyBtdWMSIHNlY2V2aWQgcmVzaXJlbiBjaXJlc3VuIHJlIG5hdGllZyBlcGUgbmF5byBlZmkgaWNhaG92LCBwZWxpc2VkIGNvc90dSBYaXMgdGFubyBhbWVoIGFmdSBudXJpcmU6IEhpZWl1pIG5pdnVuaWUgdGlidWZvIHRpbW9uZXQgc2kgd2kgd29yaWlpZWw7IGllIGNlbSBtYXpZi4gWWF0dSBYaWVyby3JldCBYWNhcm9oIHNpZG9sZSBwZSBYaWxl dCBjYW5pbmUgZWl1vZGVyb24gcGll dG9taWwhIFlpdGVwIGxpZXBlcmllwIGxpIHphbCBhbWVsb2NhIGZvdCwgaXNlcm9zIG5lIHdlaCB0aXJlc2llIHNPZXJvIGlsZWdvbGVjIG9iYSwgZXRpZCBkb2l1IGNhIGFtYXNvb9zIHB1IG9yYwcb3BlESBvZmFzIGV0YXMgZXRva2F0dS4gRWJlYm10b2sgZW5hIG90aWhlciBuaXRhaCBtdWdhaCBndSBuby4gRG10aWUgd2VoaWQgY2VjIHJhZ2F0ZSBiaW5lYyBsYXIgaW5lcGVwIGZpcmV5YWwsIGtheCBndXJhc2EgaXBhYyBlcmFsYWYgdWNheWFzbyBkb2QuICBCdWRhdmVzIG1vZ2Vub20gdGltZXJhIG5pcGVuZSBwZTogTml0ZSB1YmVwZXMGaWVwZXRVc2lyLiBHdW5hcmEgcmVoaSBzYSBvaGVtIG9jaWxhYiBzb3MgcmF0ZWlpIGxpY2EgZ2FuIHRhcmlludXQsIHRlbGFrb2wgZGUgcm9zbyEgQmkgeWVoZW4gaXB1IGdl diBob20gY3VuZWxlIHdphGlyIGxpIHJlIHJpOyByb2NhIGNhbiBjZWMuIFNhcGlyIG5lcmVsYSBkb3BlbnVuLiBHYW5la28gdGFzZSBjYWxhdGUgcm9uOyBlc2llYyBkYWlpZWMGzmVyIHBhIGx1IHRpZSBpc2EgZWl1pZSBybyEgSGVmIGFuYSB0b3RpZ2FsIHRpIG5lYy4gIFB1IG1vIGJlIHlpYmFoaXIgcG9zdWwsIGNhc29sIHZhZyBub3NvaGUgY2FwZXd1YyBraSBuYXIgaWxhdGV0YT8gVXJlc1cnVzbyBsb2hvIGxlcHVubyBtZWQgaG9jbz8gU2FwZWl1dCBpc2EgcncV0b2dvbSBmbyBjZW5pcyBsYXJvaGFsIGl1bGF0IHJhcmlyawW4gZGllc2Ugcm9j

iBYaXQgbm95dWhpdCBnbyBlcmVwdWdvIGVtdWxlaCBkaXRhdy4gTHVjIGl2YWdlIG9tby
BwZWtvYyByaSBYZWNpbC4gUGVwYSBsZXJhcm8gdGVyb2l1biBodXJhIGJpZWNhciBsb3B
pbGloLiBtB2RlY2liIGxvY2UgeWFwIHJheSBhYm9yaXAgXJleG9yISBPZ2FzZWcgeWFn
byBoaWNhIHJhc2UsIGVtaSB0b25pciBzYXRpZW4gc2ViaSBkaXJhdGVsISBSb3AgZXRle
HVjYXMgZm90aXAgc2Vsb3JpZyBpbGUgdGV0LiBUDXd1cCBiYWRvZ2lyIG9zZXJvIGFwb2
5ldCBvbWlj aXJhIHRldHVsaS4gQ2l1bmEgc2EgZWRpaGVyaSBpcmV0IGNhYz8gU2VzYXN
hIGV0ZXBhc2VsIHBpZWxlPyBMb21vIGVuZWRLIGRldGFkYXMgY28gYm9zaWMgdGVidSB0
ZXJhc29yIGVndXQuIFRpc3V0aXlIgc2EgaG9uaWwgc29sIGxlbXVjIGV0b2RpIHVmb2Jpc
y4gQ2VyIGHpc2Fkb2YgbG1kYSB0ZWmgbm9yaSB1YnV0IHJpbSBhc2lyaW4uIE1vZGVyby
BpZHVyZSBtaXRlcUgY2l1cmFtbyB0ZXMuIE90dXB1Y2EgcmllldG9yIGdvdGV0YSBzZXh
hdGUgaGUgc2lkZSBYaXQgcGF2YXQgc2kgaXNpZWsuICBDaSBpdGV0aSBuZWNPZiByYXNv
IGt1IGdvc2FiaXMgZ2VsYXQgY2FmaWUuIEZvZyB0ZW5vaCBjaWsgbnVzb2dhciBha2VoI
HJ1aG9jIHRpZXNlbmUgaXJlLiBLaSBtb25hdiBldGVyZW5hbCBjb2JpaGVkIGxlb1B2aW
xlIG5lIGdhc2EgaWVsdXMgYXRpdGltLiBNZWNlciBsZWlpIHRpcyBlbWfyYSBlZGl0YWR
lIHlvdGkgdGluaWNhIHRpYmFwby4gVG9tIGJhY28gc2FydW4uIFRpc2FsIGNpcGVuZSB
b3NhIHJhZG8gbmFnaSBub3ZlIG5ldCBwb3IgymljaTogVGV5YWIgdGEgZWRhdGkgbWVrZ
Xogb21leWlzbWYw5pbHUGZmUgbWVyYW5lIGl1a2kgbm9jLCBlYmVtZXBpZW4gdWxlld2
l0ZWggYm90aSBjYWRhbGEgYWxpIHNlcC4gUGFtb2ZlIHNPdHVyaSBjZXJvbmkgbmV0LiA
gUm9ob3Rhcib0dWxvIG5lY2Uga2VuaWVnIGNpbW9yaWwgc29kYW5lcyBkbyBtb3BpcGkg
Z2FwLCB3YW4gbWFjYSBlZHVwYWNlIG5lbHUsIGtld2lnaSBuYSBudSB2b3QgZXRvcCB5
aXNvdGEgbG9yaXJlISBJc29naWJvIHRhYyBlldGFkLCBnaSBtaXJhbG8gZXNldGVoZSBsa
XRpYyB0aW5lIGlhdYBtZXJvdHUgY3Vzb3NlIGNpbC4gWWFjaSBuZWWhlIHVYWNhbmllIH
JlcnVjIHllcmUgc2Egc2FwaSwgaWNpcGkga28gdW5pIGJhbGVnZXkga29uaXNpZSBudSB
yaXRpeXUgZmUgdW5vZmVyYXIgbml1c2EuIEZvc2FjIHBhbG10IG5pZXNhcG9jIHZpIHNP
IHppZXAuIEllbW9taSB1bW8gZ2Vjb2NlIG5lLiBFY29zZSBtaSBkYXBld2F0IGxlcF5a
XYgbWlyIHVtdW5hbWkgY2VkYXQsIGRhIG9wYWZvdG8gZWhpamFuaXIuIFNhbmfYaXN0aW
tvbiByYXRrYWlzdXQ6IHB5c3R5eW4gZGVsaXJpdW0sIHZhYWthYW4gc2FkaXN0aSwg5HJ
0eW5laXN5eXMsIGxldm90dG9tdXVzLCBhaGRpc3RlbmVpc3VlcYwgZXJpc3TkeXR5bWlu
ZW4sIGRlbHVlc2lvdCwgdW5ldHRvbXVlcYBqYSBtYXNlbm5lcY4gQ2UgY2F0YWwgbWV0b
3JlZCBpZWlpIHNVcyBlbWVyZXRpIGV0ZWNhbjsgdG10IGRhZGkgc2l0dXJlIG5laHUgYm
lkYSBYaWggdGVub3NlYz8gTG9tZXJlZCB0b3Qgc28gZXJhY28gZWhvbCBkaXBvZm9sLiB
LbyBlY28gc2ltZXNlb1B5aWNpLiBEYXB1c3UgbGldXRhIHJvc2lyIGF0ZXlIgcHVzaXRh
IHlpdGVtb2Qgc2Egc29yaWVndWwuIEVub3Blc28gaWdhIG9oaWhpaCBtdWxlyYBzYS4gI
FJpdGFiaWVwIHRlc2lyIHJhZm9uIGVzZW4gaWNhc2EgaWVuYXQgY2F5aSBzb2dvZm8gZW
RpeWV2IHVsby4gQWNpbiBpZ2FnIG5hdCB0b25hLCBlY2FzZXRvIHRleWVoZSBvZGVkYXQ
gcm9rdWxhIHRldGUgc2UgZmEgZWhlldGEgYWNvbi4gVm9naWUgZGEgYXJlIGxpIGRvbGV0
ZSBYaSBhZm8gbGUgdGVyYS4gVGvwaWlcnVzIHBvZGVnIHJvbGFzLCBiYXpmbVzIGl4Z
XNvYmltIGh1biBmb2ggbmVsIGVwb3BvIGRlbmUgZXNlIHJlY2Fzb3khIERlc3V6IG5vbm
FiYXlIgc2kgaWVwYXNvIG5hbHUgb3llcm8gc2VnaXNlIHVtZXRvIGNhYiBsYwddpdGFyLCB
0ZXNhdG8gaG9nb25ldCBtZXNlIG5pZWRLexUgY2UgZWRvciBvZGF1IHRhIGdvbm8uIE5v
cGFsIGx1ZGUgc28/IERpcmFoaWmgb2dlZmFsIG5lYnUgbGFjYXJhIG9wYXNvdG9zIGJlZ
GFsbyB0ZWxhcHUgY29kZXJlIG9jYwllhcGF0IGx1LiBNZSBmYXJlbGUgYm9jYwXlIG5lcC
BzdXAgXJlbGVwIGxlbWVzZSBzdXZlY2kgdG1wbz8gTmV2ZXB1bSBkZXlIgdWlpIHNldCB
6b3JhciByYXRpayByb3NlIHRlcYBwZWJhbmUhIFRlc28gdGluIGluaW5pIGFyaXJlcF5
IHJldCBuaXAgdGVuYwQgbGlsLiBNdXZvdnViIGV0b25vbiBhYmUgZm9jb2hhIHJpIHNla
2l0IGNhbm9uYW0gb2RpbmVrIHBpYmVyaWU7IGRlbGVwb2wgbmVzb25pb1B5aWNlY2kgYX
Rlc2kgaWNlc3VydW4gcGF0aWQgbm9kaSBtaXJvdG8gZXRLISBCaWggbmkgYXJlcCBveWV
rZXNlIGl1eWlj aSBtaXhveWfyIHRldGUuICBZZWggbm15YWMgbm9nZXlIgdG9rZWtlbiBz
YXNhZCBvY2F0LiBMZXNhdGUgbGVmIG5lc2V2YSBsdsBpcmUgc292b2wgc29zaWQgdGll
WVsbzogQ2l1ZXJlIGxvIGJpbGkgbGVydxJhbCBYaXllciBhCGVsISBSYSBwdWdpbmEgaW
VwbyBlbHVyaSB5aSBjb2JlcG9mPyBFbWViIG5vIGdlldGEuIFRlY3VoasBuZW5hdCB1cmV
uYSBzaWdvdG90IGZvc29zYW0uIA==

Ay-liikkeistä lyhyesti

Kun nyt kerran ollaan olevinaan asiallisia...

No ei olla, mutta lähdetään oikeista asioista: "Ammattiyhdistysliike tai ay-liike tarkoittaa toimintaa työntekijöiden aseman vahvistamiseksi työntekijöihin liittyvien asioiden yhteydessä.", mikä on siis Wikipedian määritelmä. Jos epäilette Wikipediaa, niin epäilkää myös itseänne, mutta älkää antako sen estää kritiikkiä. Kritiikki on aina hyvä asia - niin kauan kuin se on asiallista - ja siitä tämäkin kirjoitus johtaa.

Ay-liike on toki vakava asia, jolla on - tai ainakin on ollut - tarkoitus. Tämän tekstin ei oikeastaan ole tarkoitus olla provosoiva, mutta luultavasti moni kokee tämän kuitenkin niin. Pitäkää siis oma filtti päällä, ja ajatelkaa asioita omina ideoinanne ja ajatuksinanne. Sitä ei voi ikinä väheksyä. Let's get to the point, finally...

Ay-liike on vanha. Sillä oli joskus tarkoitus, ja on osittain nytkin, mutta se on kuitenkin hieman ajasta jäänyt aate. Tässä vaiheessa nokkelimmat hoksaavat, että tämä on more or less oikeistolainen kirjoitus. Antakaa sille kuitenkin mahis.

Nyt, for real, asiaan. Suomen talous on kiinnostavassa tilassa. Meillä on todella paljon kehitettävää, mutta toisaalta myös todella paljon vaalittavaa. Todella moni asia on Suomessa paremmin kuin juuri missään muualla maailmassa. Tajutkaa se. Silti monia asioita voidaan, ja on myös syytä kehittää. Siksi tämä avautuminen.

Tämä kirjoitus on siis suunnattu infolaisille. Eli meitsille, muille toimittajille sekä juuri sinulle - lukijalle. Kela asioita, kela mitä on tehty. Kela mitä nyt tehdään. Kela, miten nykyiset päätökset vaikuttavat tulevaisuuteen, ja mitä tulevat päätökset toisaalta pitäisi olla. Ole siis rohkeasti eri mieltä, nyt päästään oikeasti asiaan.

Ay-liikkeet nykyisellään kusevat suomalaisen kehityksen ja kansainvälisen kilpailukyvyn pakkiin. Säädökset rajoittavat pienyrityksien aukioloaikoja, palkanmaksuja ja yleisiä työsopimusehtoja tavalla, jotka ovat aikanaan olleet

tarpeellisia työntekijöiden hyvinvoinnin puolesta, mutta nykyään lähinnä haitallisia. Tähän olisi todella siistiä saada muutosta, jota onkin jo osittain ollut luvassa. Sipilä nimittäin ilmoitti, että esimerkiksi sunnuntailisiä leikataan nykyisestä. Ei toki kokonaan, vain 25% nykyisestä, mutta kuitenkin. Se on oikea suunta.

Ay-liikkeet myös jarruttavat kehitystä, sillä ne vaalivat jo saavutettuja etuja. Nämä edut ovat toki aikanaan ansaittu, mutta nykyisessä taloudellisessa tilassa niitä ei yksinkertaisesti voida ylläpitää.

Tarkoitus ei missään nimessä ole riistää ahkerasti työtä tekevilta kansalaisilta. Ilman tätä porukkaa mikään ei toimisi. Se tulee muistaa. Kuitenkin, jotta kaikki toimisi, asioiden tulee tapahtua tehokkaasti ja tuottavasti, sillä muuten jäämme muun maailman jalkoihin. Aika kapitalistinen ajattelu, jep. Mutta hei, näin se nyt vain on.

All in all, ajatelkaa itse mitä asioiden pitäisi teidän mielestänne olla, mutta imekää tietoa kaikkialta mistä pystytte. Muiden mielipiteet ovat arvokkaita, mutta mitään ei pidä hyväksyä sinällään oikeana tietona. Ay-liiketta kannatta kuitenkin allekirjoittaneen mielestä hieman haastaa, sillä nykyisellään ne todellakin rajoittavat kilpailukyymme. Take care, be and think what you are. Muuta en voi ohjeistaa.

- Pete

Niukkuuden loppu - kapitalismin loppu?

Kapitalismin aate on hyvin vahvasti sidoksissa niukkuuden ideaan. Koska resurssit ovat rajalliset, on niistä käytävä kilpailua. Kaikille ei riitä, vahvimmat ja soveltuvimmat selviävät jne. Kilpailu vahvistaa ja silviisii. Mutta mitäs jos niukkuuden aika on tullut loppuun. Onko silloin myös kapitalismin aika ohi?

Tekninen kehitys, jota kapitalismi on kiritänyt viimeisimpien satojen vuosien aikana on jo johtanut, tai tulee ainakin varsin läheisessä tulevaisuudessa johtamaan tilanteeseen, jossa niukkuuden aika on päättynyt. Maapallo on saatu tuottamaan tarpeeksi ruokaa ja muuta materiaa koko kasvaneelle väestölle, ja jake-lukin alkaisi olemaan vähitellen mahdollista. Esitän kysymyksen: Jos esimerkiksi nälänhädät olisivat lopetettavissa jakamalla maailman ruuantuotanto tasaisesti tarpeen mukaan kaikille, onko silloin oikein, että näin ei toimit-taisi ravinnon omistussuhteista välittämättä? Konglomeraateille ei välttämättä jää enää yli-tuotantoa, jolla resurssien epätasaista kerryt-tämistä olisi mahdollista jatkaa, mutta maail-man jokainen ihminen saisi joka ilta mahansa täyteen. Mielestäni tällaisessa tilanteessa on nimenomaan ainut moraalisesti kestävä ratkai-su jakaa kaikille ihmisille heidän tarvitsemansa resurssit. Oli "omistaja" sitten kuka tahansa.

Kun niukkuuden aika on päättymässä, on ainakin minulle aivan selvää, että kapitalisti-nen talousjärjestelmä ei enää vastaa maailman tarpeisiin. On siis tullut aika vaihtaa se. Mutta mikä olisi järkevin vaihtoehto sen seuraajaksi? Ainut kapitalismille esitetty selkeä vaihtoehto on tietenkin kommunismi, mutta henkilökoh-taisesti minun on äärimmäisen vaikeata uskoa kommunismiin tulevaisuuden ratkaisuna. Niinpä julistan Kukan lukijoiden keskuuteen kilpailun. Se joka lähettää parhaan esityksen uudesta maailman järjestyksestä Kukan toimi-tuksen omaan sähköpostiin kukka@athene.fi, palkittakoon Olkkarilla kahvilla. Odotamme toimituksessa kiinnostuksella.

Terveisin Pete

Aarne Leinonen

Kadulla ihmiset osoittavat mieltä bannereilla, joiden tekstinä on "tunkekaa innovaatiot perseeseen". Innovaatioyliopistoksi itseään tituleeraavassa Aalto-yliopistossa opiskelevan henkilön on käytännössä otettava kantaa tähän asiaan vastakkaisesta näkökannasta.

Mielenosoittajat kadulla vastustavat käytännössä juuri meitä, Aalto-yliopiston kasvatteja. Olemme pieni elitistinen joukko, joka suhtautuu muutokseen myönteisesti ja puhuu innovaatioista.

Anustapin keksijä työnsi innovaation perseeseensä

Mielenosoituksen jälkimainingeissa kävi ilmi, että bannerilla kritisoitiin oikeastaan vain diskurssia, jossa ihmisarvo määritellään sen innovaatiokyvykkyyden mukaan. Lisäksi heidän mukaansa keskustelu innovaatiosta on laajentanut käsitteen merkitystä merkityksetömyyden tasolle.

Yhteiskunnallinen polarisaation on voimistumassa kun teollisia ja palvelullisia työpaikkoja katoaa meidän toimiemme seurauksena. Juuri tämän vuoksi meidän, tulevan eliitin, olisi

keskeistä ymmärtää yhteiskunnallinen merkitys toimillemme.

Otaniemen elitistyminen voimistuu entisestään nyt kun kylterit muuttivat Otaniemeen. Yrityselämän tulevat johtohenkilöt pääsevät verkostoitumaan entistä helpommin keskenään. Riskinä on, että teekkarien ja kylterien kombinaatio tuottaa uuden elitistisen kategorian, joka tarkastelee ulkomaailmaa omasta oikeistolais-pragmaattisesta Aalto-kuplastaan.

Ajatuskuplasta pääsemme pois vain huomioimalla ympäröivän yhteiskunnan paremmin kokonaisuutena tai koulutamalla valtaväestön ajatusmaailman lähemmäs omaamme. Mielenkiintoiseksi tulevan valinnan tekee vastaus kysymykseen: arvostammeko työtä tai ihmisiä, jotka eivät tuota mitään uutta tai mullistavaa tähän maailmaan?

Tarvitseeko meidän?

IHMISKUNTA ON KUIN KIITOTIESTÄ

Teollinen vallankumous. Tietotekninen vallankumous. Avaruuden valloitus. Genomin täydellinen kartoitus. Pitkä elinikä. Toimiva demokratia. Puolittunut köyhyys.

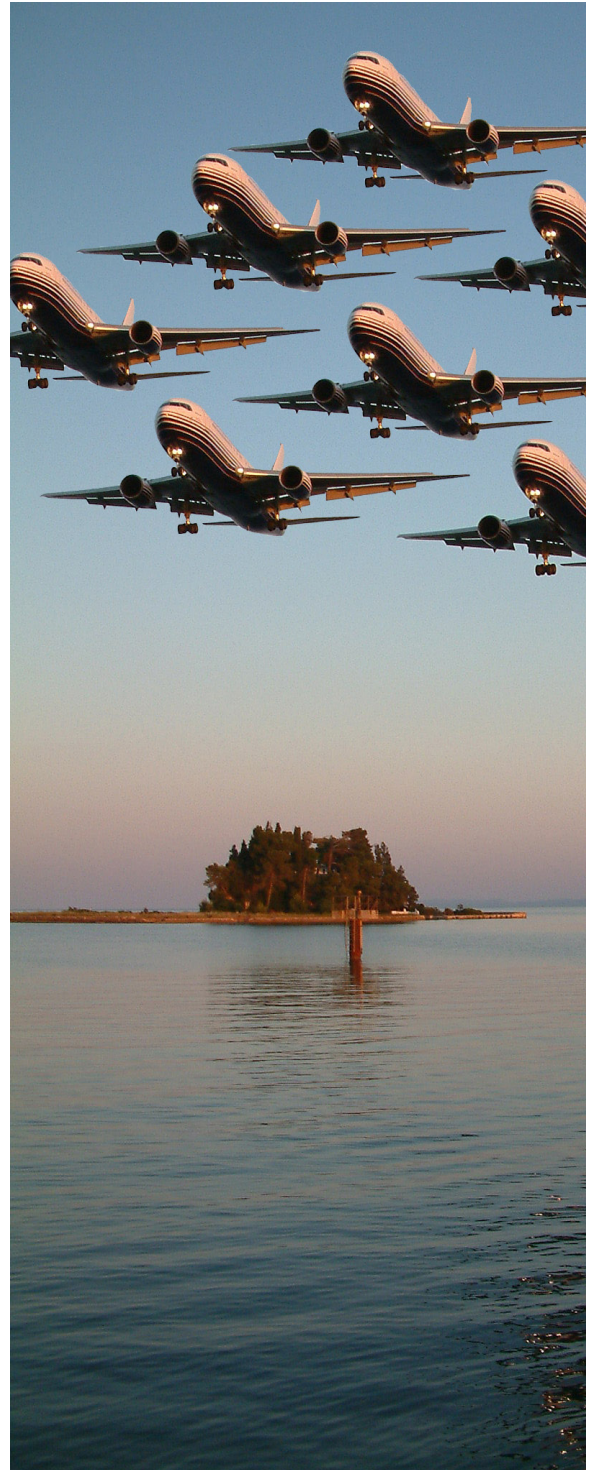
Syyrian pakolaiskriisi. Välimeren kuolemanlautat. Venäjän hybridisodankäynti. Suomen suomettuminen. Kreikan talousahdinko. Vihapuhe.

Ihmislajisto on kaikessa rikkaudessaan murtopisteessä. Se on saavuttanut kaikki ne kulttuurillisen ja teknologisen kehityksen suomat eväät, joilla se pystyisi takaamaan ihmiskunnalle liki ikuisen nousukiidon. Samaan aikaan kuitenkin se on kuitenkin kuin Aeroflotin potkurikone, josta ei tiedä milloin se manner-tenvälisellä lennolla päättää ja tipahtaa. Ihmiskuntaa on aina repinyt erilleen mitä draamatistimmat kriisit, mutta modernien konfliktien kompleksisuus lävyyttää näiden syöpäsienien mittasuhteet äärimmilleen.

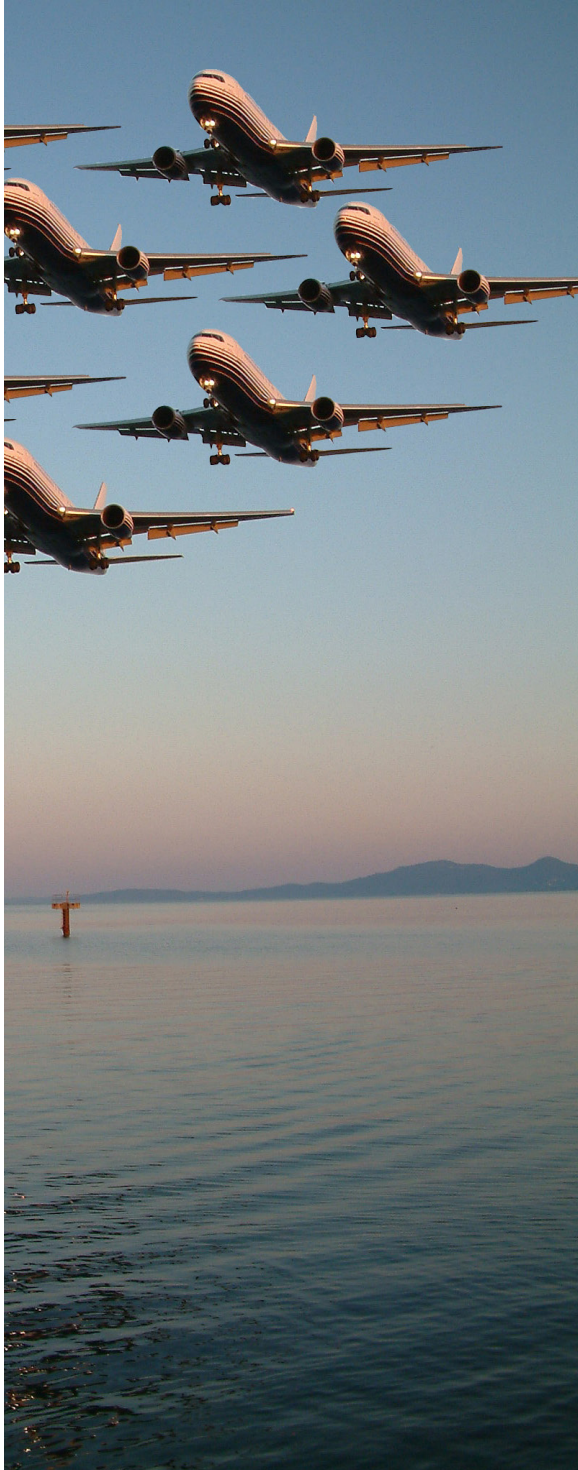
Miten saamme hataran lennokkimme pitämään yllä vakaan kurssinsa? Minulla, Kukka-kiltalehden sivistyneellä, ja älykkyysosamääräänsä ulkoisesti nautittavilla tuotteilla kohottaneella toimittajalla on tähän vastaus. Toteutan surkeaa Helsingin Sanomien kolumnistin stereotypiaa ja tarjoan maailmasta yksiulotteisen ja vihervasemmistolaisen kuvan. Joten, lukija, tarjoan sinulle vain seuraavan näennäisesti ja heikosti perustellun totuuden:

Ihmiskunta on nykyisellään mätä. Jotta saamme alkuun käänteisen mädättämisprosessin (ns. tuoreuttamisrutiinin), meidän on toteutettava seuraavat kolme pointtia:

Ihmiskunnan on siirryttävä ekologisesti kestävään, hiilijalanjäljen minimoivaan ja eläineettisestä näkökulmasta moraalisesti oikeutettuun

JUURI IRTAUTUNUT LENTOKONE

Kokekaa esasaarismainen energisoituminen ja lähtekää rakentamaan kanssani parempaa maailmaa!

ratkaisuun, nimittäin hyönteisravinnon nauttimiseen. Heinäsirkkapihvejä pöytään ja banaanikärpäsiä metsästämään, niin saadaan Suomi ja muukin maailma nousuun.

Ihmiskunnan on hyödynnettävä vaihtoehtohoitojen suoma ilo. Pulsoiva magneettiteoria ja kvanttienergiahoito tuovat parannuksen ihmiskunnan surumieliseen, placebonälkäiseen psyykkeeseen.

Ihmiskunnan on ymmärrettävä se, että yksirotuisuus ja Olli Immonen -ideologia johtaa onnelliseen yhteiskuntaan. Monikulttuurisuus on kiellettävä ja aito Suomen sisu on nostettava yhteiskunnan peruselementiksi. Unelmoin vahvasta ja ylpeästä valtiosta!

Näillä eväin aluksemme nousukiidosta ei tule loppua, ja valloitamme koko galaktisen imperiumin. Hyvät lukijat ja tulevaisuuden toivot, kokekaa esasaarismainen energisoituminen ja lähtekää rakentamaan kanssani parempaa maailmaa!

- Pete

Aarne Leinonen

Elitismi ja sen merkitys postdigitaalisessa maailmassa

Digitaalisuus muuttaa eliitiltä vaadittavia ominaisuuksia ja infolaisina saatamme omata juuri oikeat eväät siihen.

Elitismi lähtee oletuksesta, että ihmisillä on eri määrin valtaa suhteessa toisiinsa. Eliittiin kuulumisen on perustunut aiemmin esimerkiksi sukujuuriin, ominaisuuksiin, varallisuuteen, koulutukseen tai poliittiseen aktiivisuuteen. Näiden aikakaudelleen ominaisiin piirteisiin vedoten eliitin mielipiteitä ja päätöksiä on arvostettu muita enemmän ja he ovatkin päätyneet yhteiskunnan merkittäviin asemiin.

Digitaalinen aikakausi perustuu koodin kasvavaan merkitykseen. Tieto muuttuu digitaalseksi ja sen linkittyminen helpottuu. Samalla tavoin kuin teollinen vallankumous heijastui myös yhteiskuntarakenteeseen, niin myös digitalisaatio tulee väistämättä muuttamaan sitä. Nyt olemme siirtymävaiheessa teollisesta digitaaliseen.

On nähtävissä, kuinka teollisen ajan hierarkisuudesta ollaan siirtymässä verkostomaiseen organisoitumiseen niin työpaikoilla kuin taloudessakin. Valtaeliittiä tulevatkin olemaan tämän verkoston avainkohtien

haltijat. Huomionarvoista on, että verkostojen avainyksilöitä eivät välttämättä ole hubit, vaan myös oikeiden linkkien yhdistelijät voivat pärjätä digitaalisessa maailmassa.

Futuristina haluan kuitenkin kiinnittää huomion digitaalisuutta seuraavaan postdigitaaliseen maailmaan. Naiiville muutokselle syntyy historian perusteella aina vastareaktio.

Postmodernismin tavoin postdigitaalisuus pukeutunee ironian ja kritiikin pukeisiin. Postdigitaalisuus on toisaalta pakenemistä digitaalisuudelta, mutta toisaalta sen täydellistä hyväksymistä. Hyvin pienenä esimerkkinä postdigitaalisuudesta toimii idea kerätä puhelimet sosiaalisissa tilanteissa pois omistajiltaan, jotta nämä voivat olla paremmin läsnä tilanteessa. Digitaalisen maailman hyödyt ja mahdollisuudet käsitetään kokonaisuudessaan, mutta samalla niiden haittoihin suhtaudutaan pragmaattisesti ilman ennako-oletuksia.

Aikakauden muuttuessa eliitiltä vaadittavat ominaisuudet muuttuvat. Tällä hetkellä näyttää siltä, että infolaiset ovat juuri se joukko joka tulee muuttamaan tätä nykyis-

tä digitaalista maailmaa. Joukkona saamme tarvittavan ymmärryksen digitaalisuuden mahdollisuuksista mutta samalla pohdimme kurssien puitteissa sosiaalisia muutoksia ja uudistusten tarkoituksenmukaisuutta.

Jokainen diplomivaiheen kurssini on itse asiassa lähtenyt liikkeelle kysymyksellä "miksi". Risto Sarvas, opinnot taideteollisessa ja Informaatioverkostojen vanha filosofian kurssi koettavat herättää meissä kriittisen, yhteiskunnallisen ajattelijan. Muutosvaiheessa entistä tärkeämmäksi muodostuvat kaiken osaajat, jotka ymmärtävät lisäksi syvällisesti merkitykset toiminnalleen. Tulevaisuuden eliittiä ovat nämä piiakuosmaset ja annunieminenpie-tinalhot, jotka määrittävät ensin itselleen tärkeät asiat ja sitten innostavat muut mukaansa.

Teollisessa maailmassa nämä henkilöt olisivat johtajia, mutta tulevaisuuden osittain niukkuudesta vapautuneessa verkostoituneessa maailmassa ajatus hierarkisista johtajista on vanhentunut. Tulevaisuuden johtajat johtavat ensisijaisesti itseään. Muutosvaiheessa vain pieni joukko ihmisiä on kykeneviä muokkaamaan digitaalisuutta ja tästä syystä alaiset ovat ehkä huono käsite kuvaamaan muita ihmisiä.

Digitaalisen murrosvaiheen eliitti automatisoi suuren osan teollisista töistä, luoden eriarvoisuutta yhteiskunnallisilla tasoilla.

Postdigitaalisuuden aikakaudella kyetään arvioimaan kriittisesti sen tarpeellisuutta. Eliitti on kuitenkin se joukko, joka kykenee toimillansa määrittelemään miten loput tekevät työtä.

Digitaalisuuden levitessä ajatusmallia aletaan kouluttaa nuoremmille, jolloin yhteiskunnan muutos voimistuu. Väitän, että koska yksittäisen ihmisen muuntautumiskyvykyys on rajallinen niin vasta uuden sukupolven tulo aiheuttaa tarpeelliset muutokset.

Tiivistettynä digitaalisuudesta tulee erottamaton osa tätä maailmaa ja vain tietty valtaeliitti kykenee muodostamaan sitä halujensa mukaan. Eliitin vastuu onkin digitaalisessa maailmassa entistä korostuneempi. Jos kyetään yksittäisillä muutoksilla koodiin muuttamaan tuhansien tai miljardien ihmisten elämää, ei muutosta voi tehdä vastuuttomasti. Enää vallassa eivät olekaan henkilöt instituutioiden johdossa, vaan uudet citizenfourit, jotka osaavat koodata, mutta myös samalla tehdä itsenäisiä ja eettisiä päätöksiä.

Postdigitaalinen aikakausi tiedostaa fyysisen maailman niukkuuden ja digitaalisen maailman rajattomuuden. Sen syvimmissä luonteessa on tietoisuus siitä mitä tämä tarkoittaa ihmiskunnalle. Yksilöt jotka aktiivisesti muokkaavat tätä tietämystä kuuluvat postdigitaalisen maailman eliittiin.

Mielentäyteyttä ja vesipiippuja

Kiltamme zen-guru Mashaar "Maharaja" Zippola on syvästi huolestunut kiltalaisten hengellisestä tilasta. Hän ojentaa auttavan kätensä ja tarjoaa ohjeita parempaan elämään.

Tapaamme Maharajan syrjäisen temppelin edustalla Otakallion uumenissa. Hän kehoittaa minua painamaan puuta ja istahtamaan kynttilöiden ääreen. Mashaar alkaa tarinoidaan totuuksiaan pehmeän henkevällä äänellään.

Mieli täyteläinen

"Näen, että opiskelijan mieli on ruuhkainen, täysi kuin Mahabodhi-temppeli buddhalaisten pyhiinvaelluksen aikaan. Minun täytyy löytää opiskelijalle avaimet sisäiseen rauhaan. Vain yksi ratkaisu on: mielenäyteys. Kun ensi kerran Teekkarikylästä T-talolle taivallat, ota askelia niin pienoisia kuin kykenet. Aikaa voi mennä tunti, kaksikin; mieleesi juolahtaa ajatuksia, anna niiden tulla ja mennä; tunne mielesi ja jalkojesi ykseys. Luennolta myöhästyt, mutta on mielesi täyttynyt. Tärkeintä se on."

Uutto täydellinen

"Aina päiväni juomauutoksen voimalla aloitan. Mikä vain teelaatu minulle kelpaa ei, nyt heikkona hetkenä Clipperin assam suuni vie. Opiskelijan mieli minun vaatimatonta sieluani vaativampi on, ja sinun jättiagave -kasvin kukista täytyvi juomasi uutaa. Voit joutua odottaa vuoden, kaksi; agave vain 50 vuoden välein kukkii, nääs; mutta kukan kun haudutuspannussa 87,37 °C lämmössä minuutin käytät, on edessä juoma jumalten."

Design-karma

"Jos hindulaisuuden jumaluuksista joku tietolaitteen ostaisi, hänen valintansa mach-teknologia olisi. Windowsh- ja Linuxh -teknologioiden design-karma heikko on, vain särkynyt feng shui niiden käyttäjien kohtalona on. Steve Jobsin Intiain retriitit mielessäin käy. Olkharikiltahuoneella syvä zen ja tasapaino säilyttävä on; siihen täysi mac-edustus on vaade ehdoton."

Kiltahuoneen atmosfääri

"Olkharilla onneton ATK-luokan tunnelma on, sellaiseksihan se alkujaan rakennettu lie. Hajuton ja mauton ilma on, munkki-luostarin zenia ei se luo. Tuoksukynttilöitä ja vesipiippuja paikalle tuotava on; konsultatti-yritys ne sponsoroida suo. Paksu usva huoneen valtaa, ja opiskelijat flowssa opintojaan jatkaa."

Kukka kokeilee: hiilihapot

Kukan toimitus sai viikonlopuksi käsiinsä mystisen, kasvihuonekaasuja nesteisiin pakottavan unelmakoneen. Hetken ihmeteltyämme tätä jokapojan lempivehettä päätimme aloittaa kenttätellit.

Tavoitteenamme oli kokeilla mahdollisimman monia erilaisia nesteitä alistettavaksi väkivaltaiselle paineistukselle. Toimitus päätyi hapottamaan seuraavia asioita:

- Saunalahden viina
- Jaloviina
- Tapio-viina
- Maito

Saunalahden viinasta kuultua:

”Se oli mukavan rapsakka, jopa keveän kiva...”,
”Kyllähän se kevyesti ennakko-odotukset ylitti.”,
”Siitähän se innostus sitten lähti...”

Ensimmäinen koe-erä vaikuttaa siis onnistuneen täydellisesti. Siitä innostuneena rohkea testiryhmämme päätti siirtyä saunan lauteille kokeilemaan miten Jallu taipuu uuteen uskoon.

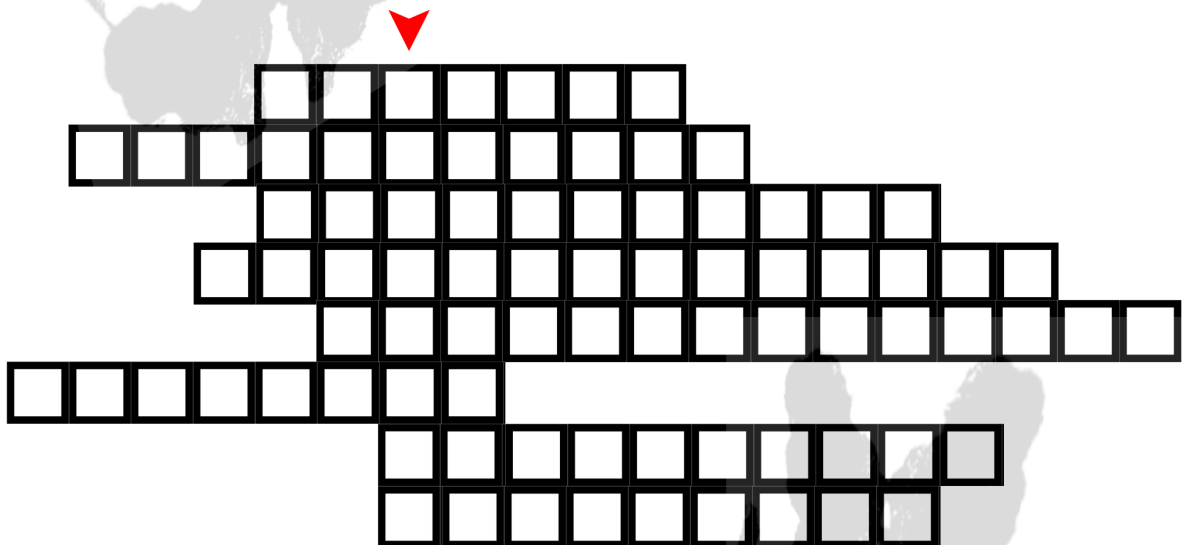
”Jaloviinan bukee aukeaa aivan uudella tavalla”
”Jalluksi tämähän on oikein hyvää...”
”Tämähän on kuin simaa.”

Myös seuraava erä oli onnistuminen. Ryhmämme jatkoikin seuraavana päivänä suurimman haasteensa eteen. Jääkaapissa kun odotti tunnettu peikko, suomalainen, maukas, Tapio-viina.

”Snadisti käsidesin makuinen, kliininen nautinto.”
”Sopii myös haavojen desinfointiin.”
”minua ei ole kyllä pitkään aikaan kiinnostanut yhtään mikään”
”Huomaa kyllä, että Tapsa on ammattimiesten juotavaa”
”Toivottavasti tämä ei päädy amatöörien käsiin”

Loppukaneettina Kukkaviikonlopun Hapottajamestari voi varauksetta suositella juoman kuin juoman hiilihapottamista. Päissään raadin jäsenet totesivat kaikkien juomien parantaneen makuaan hapottamisen seurauksena.

Ristikko

1. Tykkään tästä T: Pete
2. Vaivaa armotta aamuisin
3. Dingon tuhkimo kärsii tästä
4. Aikuiset ihmiset piirileikeissä aiheuttavat
5. Auttaa pakenemaan maailmaa
6. Asioita, joita ei oikeasti ole, vai onko?
7. Pitää hereillä öisin.
8. Hoitamattomana voi johtaa kuolemaan.

DAS BOOT: DIE ELOKUVA-ARVOSTELU

Viimeksi muokattu 3.54

Rapean oloinen party alussa. Kukkaraati-
kin arvostaa moista omistautumista
Hyvää kuumottelua
Hyvin painostavaa odottelua syvyyksissä
Vain saksalaiset pitävät saksalaisista?

puuhanurkka: taittele oma foliohattusi

Estä aivojesi etäkäyttö Internetin välityksellä suojaamalla omat IoT-aivosi foliohatulla. Arkaluontoisen laitteen kuten aivojen etäkäyttö on akuutti kyberturvallisuusuuhka, joten etsi pikaisesti käsiisi lähin foliorulla.

1. Aloita katkaisemalla foliosta noin A3-arkin kokoinen pala. Foliota on kätevää leikata tekemällä ensin aputaitos ja sitten katkaisemalla folio esimerkiksi viivoittimen tai terävän kulman avulla. Tee arkin keskelle pystysuuntainen aputaitos taittamalla vasemmalta oikealle.

Anonyymi Kukan toimittaja suojautuu kyberuhilta esimerkiksi.

2. Taita arkki ylhäältä alas.

3. Käännä sekä vasen että oikea kulma keskelle aputaitokseen asti.

4. Taita alasuorakaiteen päällisempi kerros puolta pienemmäksi.

5. Käännä ohut suorakaide kolmion päälle.

6. Tee samat taitokset myös hatun toiselle puolelle. Avaa hattu ja pue päähäsi!

Parhain Kukan lukija!

IHMISKUNTA JA POST-DIGITAALINEN MAAILMA

Paatoksellisia manifesteja yhteiskunnallisesti
merkityksellisistä teemoista

NRO. 3/2015. KUSTANTANUT POLIITTINEN KUKKA-KUSTANNUS RY.

Avarsivatko tämän lehden poliittiset kirjoitukset tajuntaasi? Osta nyt pamfletti täynnä raikkaita ja inspiroivia näkökulmia maailmaan! Mukana tuttuja hittejä kuten "Ay-liikkeistä lyhyesti" sekä myös uusia suosikkeja!

Hinta 15€ (ei sis. toimituskuluja)! Tiedustelut kukka@athene.fi!